

ὠφελείας ταύτης μεταλαμβάνει ἑμμέσως αὐτὴ ὁ κοινωνία τῆς ὁποίας ἀποτελοῦσι μέλη καὶ οὗτοι.

Οὐχ' ἦρτον ἢ ἐκ τῆς ἀγαθοποιίας ὠφέλεια τῆς κοινωνίας εἶναι πάντως μείζων τῆς τοῦ ἀγαθοποιουμένου. Ἡ κοινωνία ὠφελεῖται διττῶς ἕξ αὐτῆς, ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς. Ἐν ᾧ πρὸς τὸν ἀγαθοποιούμενον ἢ ἄμεσως ὠφέλεια εἶνε κυρίως ὑλική.

Ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὁ ἀγαθοποιῶν γίνεται παράδειγμα ἐποικοδομητικὸν πρὸς τοὺς ὁμοίους του καὶ προκαλεῖ αὐτοὺς εἰς μίμησιν αὐτοῦ· ἀφ' ἐτέρου συνεισφέρει διὰ τῆς ἀγαθοποιίας εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς κοινωνίας, ἀνακουφίζουσα τὰ βάρη αὐτῆς ἢ συμπληρῶν τὴν ἀνεπάρκειαν αὐτῆς εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν δεομένων τῆς συνδρομῆς της. Οὕτω δὲ ἡ κοινωνία ἔχει διττὴν ὠφέλειαν ἐκ τοῦ ἀγαθοποιουίντος.

Τελευταῖος ἔρχεται ὠφελούμενος, ὁ δεχόμενος τὴν ἀγαθοποιίαν. Ἡ ὠφέλεια αὐτοῦ εἶνε κυρίως ὑλική διότι διὰ ταύτης θεραπεύονται ἔν τινι μέρει αἱ ἀνάγκαι αὐτοῦ.

Καὶ εἶνε μὲν ἄμεσος ἢ ὠφέλεια αὕτη, ἀλλ' ἂν περιορίζεται εἰς τὸ ὑλικὸν μόνον μέρος, διὰ τῆς θεραπείας τῆς ὑλικῆς ἀνάγκης. Τὸ ἠθικὸν κέρδος δι' αὐτὸν συνίσταται εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν εὐεργέτην καὶ τοῦ αἰσθήματος τῆς πρὸς αὐτὸν εὐγνωμοσύνης.

Ἄλλ' ἐνίοτε καὶ αὐτὸ τὸ αἰσθημα τῆς ἀγάπης καὶ εὐγνωμοσύνης καταστέλλεται ἐν τῷ πάσχοντι, ὅταν ἢ πρὸς αὐτὸν ἀγαθοποιία δὲν εἶνε ἐπαρκῆς εἰς πλήρη ἐκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν του. Ἐἰς τὸν τοιοῦτον ἀπομένῃ αἴτιῃ ἢ ὑλικῇ μόνον ὠφέλεια τῆς ἀγαθοποιίας. Διὰ τοῦτο καταλέγω τὸν ἀγαθοποιούμενον ἐν τῇ τελευταίᾳ σειρᾷ τῶν ἐκ τῆς ἀγαθοποιίας ὠφελουμένων.

Ἐπιμ. Χαϊρέτης.

Ὁ μὴ ἀποβλέπων πρὸς πᾶ ὕψη νέος θέλει λάβει τὴν ἕξιν, νὰ πείνη πρὸς τὰ βᾶθη.

Ἡ ὑπόκρισις εἶνε φόρος σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἀρετὴν.

Ὁπου ὁ διάβολος δὲν ἔχει καὶρὸ νὰ πᾶσι, στέλει μὲν... γρηᾶ!